Jordi Barre

Autor:
Data de publicació: 25-01-2019

Jordi Barre (Argelers de la Marenda, Rosselló, 7 d'abril del 1920[1] - Pontellà, 16 de febrer del 2011)[2] fou un cantant nord-català i un dels cantautors més emblemàtics (juntament amb Pere Figueres i Joan Pau Giné) de la Nova cançó a Catalunya del Nord. Estudià al conservatori de Perpinyà i actuà en formacions simfòniques i de música lleugera amb una orquestra pròpia. Des del 1963 interpretà i enregistrà sempre en català.

Jordi Barre (Argelers de la Marenda, Rosselló, 7 d'abril del 1920[1] - Pontellà, 16 de febrer del 2011)[2] fou un cantant nord-català i un dels cantautors més emblemàtics (juntament amb Pere Figueres i Joan Pau Giné) de la Nova cançó a Catalunya del Nord. Estudià al conservatori de Perpinyà i actuà en formacions simfòniques i de música lleugera amb una orquestra pròpia. Des del 1963 interpretà i enregistrà sempre en català.

Lligat a la Nova Cançó, se'l considerà l'introductor d'aquest moviment a la Catalunya del Nord. Va escriure més de 250 cançons, va publicar una vintena de discos, va actuar arreu dels Països Catalans i de l'estat francès, i va fer concerts fins i tot al Japó. Va cantar a la televisió francesa i a TV3. El seu repertori incloïa poemes d'autors catalans (com ara Joan Tocabens, Coleta Planas, Joan Amade, Joan Cayrol, Jordi Pere Cerdà, Jaume Queralt, Nicole Chanton, Lluís Andreu, Joan Pere Lacombe Massot, Andreu Barrere, Joan Bosc, Roger Camprodon, Joan Salvat-Papasseit, Josep Carner i Joan Maragall) i textos propis, comèdia musical, cançó infantil i tradicional, i peces simfòniques.

El 1982 li fou lliurat el Disc d'Or. Va rebre altres guardons com el premi Joan Blanca a favor de la defensa del català el 1999,[3] la Creu de Sant Jordi el 1992 i l'Orde Nacional del Mèrit francès.

Biografia
Des d'una edat molt jove a l'escenari, canta a les festes dels pobles de la plana del Rosselló i serà al seu torn mariner, tipògraf, director de taller. A mitjans de la dècada de 1960 va conèixer el poeta Estève Albert, que el va animar a dedicar-se exclusivament a la cançó.

El 1974 es va traslladar a Barcelona on va conèixer les grans figures de la Nova Cançó, un moviment musical proper als cercles autonomistes del final de l'època franquista. Sempre allunyat dels moviments polítics, Jordi Barre advoca pel cant per un reconeixement de la cultura i sobretot de la llengua catalana i es converteix ràpidament en una institució per al públic de la Catalunya Nord.2.

El 1983, va actuar al'Olympia de París. La seva notorietat segueix creixent, la seva veu rocosa i profunda, el seu timbre greu "on l'aigua dolça dels torrents, els turons rocosos, el blau del mar i la bogeria de la tramuntana" (Jean-Michel Collet)3, el seu imponent vestit escènic i carisma fan dels seus concerts grans moments d'emoció i intensitat a la par amb un Paco Ibaez o Silvio Rodroguez. En una de les seves cançons, evoca les campanes catalanes: A tot moment toquen hores.

Va cantar per tota França, però també a Espanya, Portugal, Anglaterra i tan lluny com el japó. El 1992va rebre de Jordi Pujol la Creu de Sant Jordi,la màxima distinció atorgada per la Generalitat de Catalunya.

El 2009,amb 89 anys, va gravar un duet en català amb un dels seus admiradors més fervents, el cantant Cali4, així com una cançó amb el cantant i humorista Cheky Karyo5. També el 2009, va donar la benvinguda amb la cançó Els hi fotrem, al podi de Castillet, l'arribada de l'escut de Brennus a Perpinyà, després de la victòria d'USA Perpinyà a la final del campionat francès de rugbi.

Al maig de 2010va actuar a la comuna de Tautavel en un esdeveniment de concerts celebrant el seu 90è aniversari.

A Jordi Barre li va encantar la nova onada de cantants. Era un fervent admirador de Luce. No va dubtar a sorprendre'l amb la seva presència el 23 de juny de 2010,als Estudis de France Bleu Roussillon per primera vegada en directe després de la seva victòria en la competició.

Al novembre de 2010, ja molt cansat, Jordi Barre havia conegut un artista que estimava molt, Michel Fugain, que s'havia emportat la molèstia de rebre'l al seu vestidor durant la seva visita a Perpinyà pel seu concert al Théâtre de l'Étang de Saint-Estève. Amb la complicitat d'Isabelle Meder de Flash66, havia dedicat més de mitja hora a escoltar-la, Jordi explicant-li els seus inicis, la seva carrera, la seva actuació a l'Olympia de 1983. Tots dos es van separar amb llàgrimes als ulls. Jordi va conèixer el seu ídol, perquè no creia que s'hauria pres el temps per rebre'l, i Michel per haver escoltat a un gran home. Després va assistir al concert, per una vegada com a espectador, que era estrany per a ell.

Al desembre de 2010, Jordi Barre coneix un jove raper de Perpinyà, R'Can, elegit com revelació el 2001 del Paris Day Rap. Dispara amb ell un clip, Desmantellament Intergeneracional6.

Jordi Barre va morir el 16 de febrer de 2011 a l'edat de 90 anys. Molta gent va estar present el 19 de febrer de 2011 al seu funeral a la catedral de Sant Joan Baptista de Perpinyà.

Tributs i homenatges
Una guarderia pública a Perpinyà porta el seu nom7.

Tomba de Jordi Barre

EL 6 de juny del 2013, la localitat rossellonesa de Font-romeu fou el primer municipi a dedicar un carrer al seu nom, mentre el municipi de Paçà estudiava la possibilitat per a fer-ho en breu.[4] Té també dedicada la sala municipal de Pollestres. El poble de Pollestres, també al Rosselló, li dedicà la Sala Municipal.

És enterrat en el petit cementiri annex a l'església parroquial de Sant Sadurní de Montoriol d'Avall, del terme de Montoriol, als Aspres.

Discografia[5]

Àlbums

1977 — Canta El Fanal
1979 — El xiprer verd
1979 — Pa amb oli
1981 — La nit a vam fugir
1982 — Tots dos com jo quedarà
1983 — Cotlliure serà sempre Cotlliure
1984 — Si te'n vas
1984 — Vi del Rossell
1988 — Aix em parla el vent
1989 — Angelets de la terra 8
1992 — Aix em parla el vent 9
1992 — Amb la va obligar a abandonar l'amor 10
1992. 1000 000 000 000
1996 — O mon
1996 — Tradicionals
1999 — Despleguem els banders

2000 — Nadons de l'Univers
2001 — Camins d'amor
2004 — Dona Magnífic Duo
2006 — DVD LIVE 26 Cançons
2007 — Odissud 91 11
2009 — Soc

EP's

1963 — Canta Perpinyà
1964 — Vaig Escoltant
1972 — La mata de rushes

Els hi fotrem

Una de les seves cançons més populars és Els Hi Fotrem, una cançó composta el 1979. Aquesta peça musical s'ha traduït a diversos idiomes i ha arribat a popularitzar-se tant que en molts llocs es considera autòctona. Va ser l'himne oficial de l'equip de rugbi de l'USAP de Perpinyà.

"Tant com me quedarà"

La cançó "Tant com me quedarà" va ser interpretada a l'edició francesa del The Voice Kids, del 2020 per Maxime Cayuela, un nen de nou anys de Perpinyà. Va ser especialment avalat per un dels membres del jurat, el també cantant nord-català Kendji Girac.[11]

Notes i referències

? Jordi Barre, le plus célèbre chanteur catalan, fête ses 90 printemps ! (francès)
? Jordi Barre ha mort
? Mor el pioner de la cançó en català a la Catalunya Nord
? «El primer carrer dedicat al cantant Jordi Barre, a Font-romeu». Vilaweb, 06-06-2013. [Consulta: 7 juny 2013].
? Discografia detallada a la plana de Aire Nou de Bao / Federació per la defensa de la llengua i la cultura catalanes

Bibliografia

(ca) Joan Tocabens i Jordi Barre, Angelets de la terra, Perpinyà,Pergami, 1989,95 pp. (ISBN 2-9504057-0-3, Bn noticeF n o FRBNF35059272)
Jacques Quéralt, Jordi Barre, Vinça, Chiendent, 1985, 208 p. (ISBN 2-85999-028-3, avís BnF n o FRBNF43219885)
Jacques Quéralt i Christine Lavaill, Jordi Barre, l'Enchanter, Baixas, Balzac Editions, 2003, 215 pp. (ISBN 9782913907089, Bn noticeF n o FRBNF39213502)

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Jordi Barre

Viquinotícies conté notícies i pàgines d'actualitat relacionades: Mor el cantant nord català Jordi Barre.

Biografia a la plana de Aire Nou de Bao / Federació per la defensa de la llengua i la cultura catalanes
Llista de sardanes a Sardanista.cat
Identitats: Jordi Barre, Televisió de Catalunya.
La cançó al MySpace oficial de Jordi Barre